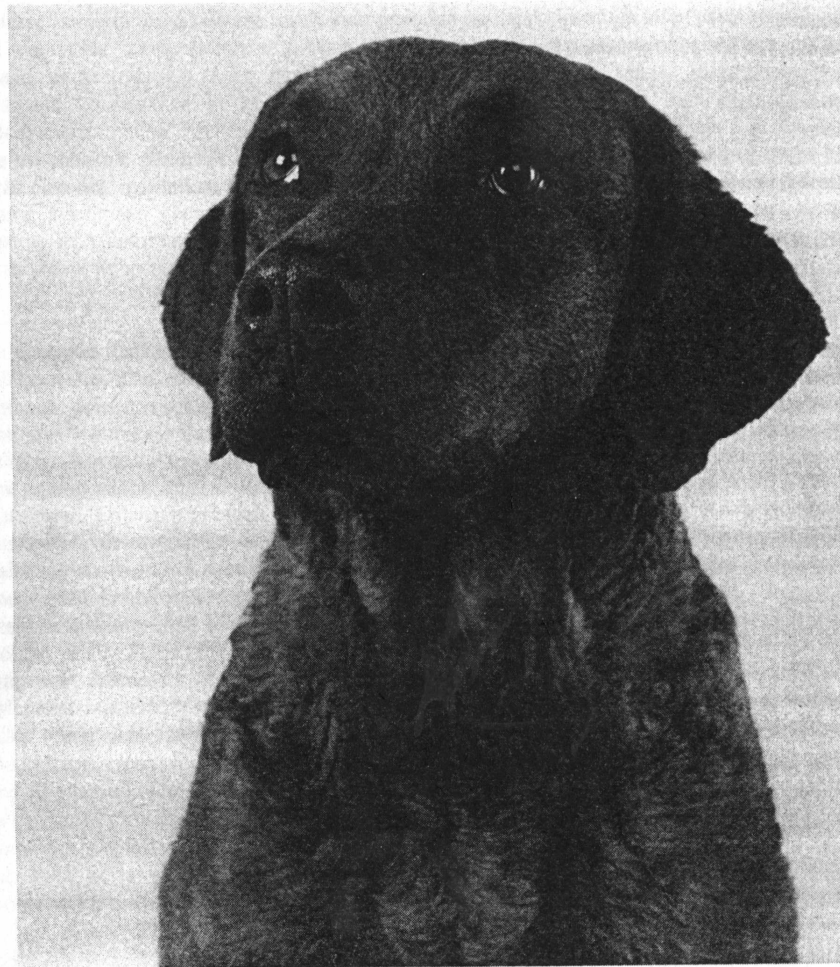

CHESSIE

1/95

CHESAPEAKEKERHO- CHESAPEAKEKLUBBEN RY

TOIMIHENKILÖT-FUNKTIONÄRER

HALLITUS

Puheenjohtaja

Anita Soinjoki
Suonotkontie 4 A 8, 00630 Helsinki, puh. 90-746225

Varapuheenjohtaja

Matti Heino
Tuulastie 14, 50170 Mikkeli, puh.955-360980

Sihteeri

Sanna-Kaisa Karjalainen
Lindalintie 6 B 16, 02400 Kirkkonummi, puh. 90-2962697

Muut jäsenet

Reija Kaheinen
Odinlammentie 12, 02970 Espoo, puh.90-842023

Hannu Kuusela
Artturi Kannistontie 9 A 1 00320 Helsinki, puh.90-5882407

Rahastonhoitaja

Pertti Karjalainen
Lindalintie 6 B 16, 02400 Kirkkonummi, puh. 90-2962697

POSISIIRTOTILI N:O 800013-424547

CHESIE-LEHTI

Päätoimittaja
Anita Soinjoki
toimittajat
Irma Koponen
Hannu Kuusela

ILMOITUSHINNAT

1/1 sivu mk 50,-
1/2 sivu mk 30,-
1/4 sivu mk 20,-

KANSIKUVA: Ilona Mannelin

PUHEENJOHTAJALTA.

Vuosi 1995 on lähtenyt ehkä hieman kangerrellen käyntiin, ainakin koiramailmaa ajatellen. Penikkatautilanne on edelleen vakava, mitään uusia tietoja tilanteen kehittymisestä suuntaan tai toiseen emme kuitenkaan ole saaneet jäsenkirjeen laatimisen jälkeen. Syksyn taipumuskoekoulutukset jouduimme perumaan jo ennen kuin ne ehtivät suunnittelua pitemmälle, hallitus toivoo kuitenkin että kerho voisi järjestää kevääksi suunnitellut koulutukset touko- kesäkuun aikana. Mikäli penikkatauti osoittaa laantumisen merkkejä palaamme asiaan myöhemmin, jäsenkirjeen muodossa.

Toivon että kaikki chessiet ovat tämän lehden ilmestymiseen mennessä käyneet hakemassa tehosterokotuksen penikkatautiin vastaan. Kaksi nuorta chessie'ä ovat jo sairastuneet tähän tautiin, toinen valitettavasti kohtalokkain seurauksin. Toinen on jo onneksi toipumaan päin oltuaan pitkään huonossa kunnossa. Kehoitukset koirien uudelleen rokottamisesta eivät siis ole hätävarjelun liiottelua, tarkempien tietojen saamiseksi kannattaa ottaa yhteyttä esim. koiraa aikaisemmin rokottaneeseen eläinlääkäriin!

Chessietreffeillä, jotka pidetään Aitoosa 28/7 - 30/7, tullaankin kiinnittämään erityistä huomiota koirien rokotuksiin joten hoitakaa asia kuntoon pikimmiten.

Tämän vuoden treffeillä olemme saaneet kouluttajaksi englantilaisen chessiekasvattajan Joyce Munday'n. Joyce arvostelee myös näyttelymme. Joyce on käynyt useita kertoja aikaisemmin Suomessa kouluttamassa niin chessieitä kuin muitakin noutajakoirarotuja joten useat meistä tuntevat hänet ennestään. Olen varma että hänet tuntevat yhtyvät käsitykseeni hänestä: hän on mestari saamaan parhaat puolet esiin niin koirasta kuin ohjaajastakin. Mikäli mahdollista pyrimme aloittamaan koulutuksen jo keskiviikkona 26/7 jotta mahdollisimman moni hyötyisi treffeistä mahdollisimman paljon. Kieliongelmiä ei kenenkään tarvitse pelätä, tulkki on aina paikalla, sitäpaitsi Joyce on ennenkin pärjännyt elekielellä vallan hyvin. Tämä on tilaisuus jota kenenkään ei kannata päästää ohitseen, merkatkaa viimeistään nyt tuo tärkeä päivämäärä allakkaan. Chessie-lehdessä 2/95 tulemme kertomaan enemmän Joyce Munday'sta ja julkaisemme myös tarkemman aikataulun, hinnaston sekä ilmoittautumiskaavakkeen. Mikäli jollakin on mielipiteitä tai kysymyksiä treffeistä ottakaa yhteys puheenjohtajaan. Seuraava Chessie-lehti ilmestyy juhannuksen aikoihin.

Olen ennenkin tämän lehden sivuilla pohdiskellut muutoksia jotka ovat tapahtuneet koiramailmassa sen jälkeen kun sain ensimmäisen koirani, Sandy-nimisen bokserin, vuonna 1972. Muutoksia on tapahtunut koirien ruokinnassa, sairauksien hoidossa mutta ennenkaikkea ehkä koulutuksessa tapahtuneet muutokset koskettavat tavallista harrastajaa eniten. Suurin osa muutoksista ovat olleet positiivisia. Kova, miltei sotilaallinen kuri joka perustui lähinnä koiran ankaraan rankaisemiseen sen tehtyä jotakin väärin on vaihtunut koiraa motivoivaan, sen luonnollisia vastoja hyväksikäyttävään koulutukseen. Erilaisten asioiden yhdessä oppiminen ja tekeminen on hauskaa. Koiran kiittäminen ja palkitseminen onnistuneesta suorituksesta on, luoja kiitos, tullut tavallisemmaksi kuin sen rankaisemisesta huonosta suorituksesta. Nyt ollaan kuitenkin erällä tahoilla siirtymässä pehmeäkin pehmeämpään koulutukseen ja tämä suuntaus ei välttämättä ole hyväksi sekään. On syytä pitää mielessä että koirarodut ovat luonteeltaan erilaisia ja että roduissa esiintyy suuriakin eroja eri yksilöiden välillä. Sieltä täältä on jo kuulunut hätähuutoja kun nuori koira on heittäytynyt vaikeasti hallittavaksi pehmeästä koulutuksesta huolimatta. En oikein usko että esimerkiksi riehuva chesiepentu saataisiin kuriin tai edes rauhoittumaan katsomalla sitä silmiin ja sanomalla lempeällä äänellä: "En pidä siitä että teet noin, ole hyvä ja lopeta tuollainen käyttäytyminen!" Esimerkitapauksena voisin kertoa eräästä puolivuotiaasta pennusta joka lähti seuraamaan meitä eräänä päivänä ulkoillessani koirieni ja erään ystäväni ja hänen koiriensä seurassa. Terrieripentu oli kerta kaikkiaan päättänyt liityä laumaamme vaikka yksikään meidän koiristamme ei kiinnittänyt siihen pienintäkään huomiota. Pennun omistaja, nuori tyttö, juoksi koiransa perässä yrittäen ottaa sen kiinni. Joka kerta kun tyttö pääsi lähelle koiransa se livahti karkuun. Lopulta pysähdyimme odottamaan koirinemme jotta tyttöparan mahdollisuudet pyydystä koiraa hieman paranisivat. Minä,

kantapään kautta asiat oppineena, pysyin hiljaa mutta ystäväni ei voinut olla sanomatta:” Juokse mielummin pois päin ja kutsu koiraasi, tuolla tavalla se oppii vain menemään karkuun sinua. Mene vaikka piiloon niin pentu pelästyy kun ei näe sinua ja lähtee varmasti etsimään sinua!” Kuten olen aavistanutkin vastaus tuli kuin kaupan hyllyltä:”MINÄ olen käynyt kurssilla ennen kuin hankin pennun ja siellä opetettiin ettei koskaan saa käyttää käskyä ennenkuin koira ymmärtää sen ja varmasti tottelee sitä!” Onneksi pentu kiinnostui toisista koirista ja suuntasi iloisesti niitä kohti hyvin koulutettu omistajansa kannoillaan. Sen koomin en ole pariskuntaa tavannut joten voin vain toivoa että tyttö sai pentunsa kiinni ja uskalsi jossain vaiheessa kokeilla käskyä ”TÄNNE”.

Kaiken kaikkiaan kurssit jotka järjestetään uusille koiranomistajille ovat varmasti paikallaan mutta tuntuu siltä että sellainen henkilö jolla ei ole käytännön kokemusta koirista ja niiden käyttäytymisestä ei pysty omaksumaan näillä kursseilla annettua tietoa.

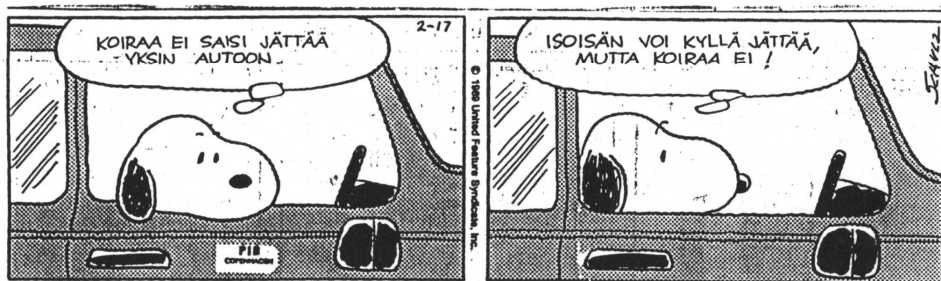
Sama koskee tavallaan koirien ruokintaa ja sairauksia. Koirien luonnonmukaisen ruokinnan puolesta puhuvat ihmiset käyvät ristiretkiä teollista koiranruokaa vastaan. Perinteisen eläinlääketieteen rinnalle on vaihtoehtoisina hoitomuotoina nousseet homeopatia ja akupunktio. En halua tuomita yhtään näistä uusista suuntauksista mutta toivoisin että vanhaa kunnon maalaisjärkeä ei unohdeta uusien tuulien tuivertaessa koiramaailmassa.

Tässä lehdessä julkaisemme ensimmäistä kertaa ”Jalostusneuvojan Palstan”. Tällä palstalla rodun jalostusneuvoja, Gun Holmström pyrkii pitämään meidät ajantasalla kaikissa jalostusasioissa. Minusta on erinomaista että lehtemme saadaan uusi ”vakiopalsta”, löytyisiköhän muita vastaavia ideoita esimerkiksi joku innokas pakinoitsija olisi tervetullut lisä lehtemme toimitukseen.

Ennenkuin lopetan oman ”vakiopalstani” en malta olla muistuttamatta siitä että aurinko- auto-koira on hyvin huono yhdistelmä. Vaikka ilma näin keväällä vielä onkin viileä, aurinko paistaa kuitenkin lämpimästi. Pysäköidystä autossa lämpötila kohoaa nopeasti saunalukemiin ja koiralle joka on jätetty autoon odottamaan tulee tukalat oltavat. Lämpöhalvauksen vaara on suuri. Lämpöhalvauksen saaneista koirista saa lukea lehdistä joka kesä kaikista varoituksista huolimatta. Olkaa siis tarkkana: vaikka pysäköitte auton viileään varjoon se ei ehkä tunnin kuluttua enää olekaan varjossa!

Hyvää kevän jatkoa!

Anita Soinjoki

Kiitos kaikista yhteisistä vuosista

Hyvästi, uskollinen ystävämmme

Eräänä aurinkoisena talviaamuna heräsin varhain ja olin ensimmäisenä jalkeilla. Tuntuu ihanalta lähteä aamutuimaan ulos kun aurinko paistaa taivaalla ja pikkulinnut visersivät lähiön puissa.

Ikävöin kuitenkin koiraamme, Dinaa, ja kaipaus toi mukanaan kivun. Se ei oikeastaan katoa koskaan, jos pois mennyt on ollut todella rakas. Dina oli kumppanimme neljätoista vuotta, ja maaliskuussa olimme joutuneet tekemään pelkäämämme päätöksen.

Dina oli menettänyt näkönsä ja kuulonsa vanhuuden seurauksena vuotta aikasemmin ja vanhenemiseen liittyvä vaiva sai koiran hämilleen. ”Ei se mitään, Dina”, me sanoimme sille. ”Me rakastamme sinua. Sinä olet hyvä tyttö”.

Myöhemmin alkoi Dinan jalat antamaan periksi ja liikkuminen jäi vähemmälle ja se makasi enimmäkseen sängyssä. Dina oli hyvin seurallinen koira ja oli aina mukanaamme kaikkialla. Me olimme sen lauma.

Koiran heikko kunto oli pistänyt meidät ajattelemaan sen lopettamista. Aina sitä ajatellessa oli kuin eteemme olisi kohonnut korkea musta muuri. Elämän riistäminen vaatii hirveää voimaa. Ja keitä me olimme sammuttamaan sen valon, joka oli tehnyt Dinasta juuri Dinan?

Ihmisen ja koiran välinen rakkaus on varauksetonta ja täydellisen epäitsekkästä. Koirasta ei sanota: ”Minä rakastaisin sitä, jos se olisi nokkelampi.” Eikä ihminen pohdiskele, rakastaako hän koira enemmän kuin koira häntä. Mielestäni koirat ovat yhdysiteemme paratiisiin. Ne eivät ole tietoisesti ilkeitä, mustasukkaisia tai tyytymättömiä. Istuskelu koiran kanssa järven rannalla on kuin paluu Eedeniin, missä joutilaisuus ei merkitse pitkästyistä vain rauhaa.

Viimeisen kävelyretken jälkeen Dina vietiin eläinlääkärin luo saamaan ruiske. Veljeni piti koira sylissä, kun lääkäri silitti sen päätä ja painoi neulan sen suoneen.

Dinan kuolema oli nopea. Se valahti hervottomaksi ja oli samassa poissa. Kaikki eläimen ilot-luu, kuonoa hyväilevä tuuli ja ihmisen läheisyyden tunne olivat lopullisesti ohi.

Hautasimme koiran paikkaan josta avautui näköala järvelle. Itkimme haudatessamme koira, ja jätimme hyvästi rakkaalle toverille joka jakoi elämämme ilot ja surut neljätoista vuoden ajan. Palasimme kotiin ja muistelimme Dinaa, ja niitä hienoja hetkiä joita olemme yhdessä kokeneet. Saatamme vielä joskus hankkia toisen koiran, mutta se ei tule korvaamaan Dinaa. Se oli meidän sukulaissielumme, ja olimme onnellisia saadessamme elää sen kanssa.

Syvästi kaivaten, Ollin perhe.

Jalostusneuvojan palsta

Aineston tähän palstaan toimittaa Suomen Noutajakoira järjestön chesapekelahden noutajien jalostusneuvoja Gun Holmström. Häneen voi ottaa yhteyttä puh. 90-262580 klo. 9-21, kaikissa jalostukseen liittyvissä asioissa.

Tulen tulevaisuudessa toimittamaan Chessielehdelle mielestäni mielenkiintoisia artikkeleita, joita löydän muista koiralehdistä ja jotka koskettavat myös rotuamme. Tässä seuraa nyt ensimmäinen. Kaikki ns. viralliset tiedot julkaistaan Suomen Noutajakoira järjestön Nuusku-lehdessä. Nämä tiedot ovat esim. rekisteröinti- ja tuonti tiedot jne.

Terveisin Gun Holmström

Saki Paatsama

Missä mennään lonkka- ja kyynärniveldysplasian ehkäisyssä?

Bernin suuressa kynologian kongressissa 6.-8.6.94 ilmoitti prof. W. Brass Saksan saksanpaimenkoirien lonkkadysplasia (LD) prosentiksi 19. Tutkittuja röntgenkuvia on n. 9000 vuosittain. Brassin mielestä eräs geneettinen torjuntaraja on nyt saavutettu. Tähän n. 20%:n raja on lienee LD vakiintumassa useimmissa maissa, missä torjuntaa on. Eri maiden välillä on tuki merkittäviä %eroja, pääosin tämä johtuu materiaalien erilaisuudesta, mitä tutkitaan ja miten valikoitua materiaalia arvotellaan. Useimmissa maissa ei saksanpaimenkoirien perimässä ole kovin suuria vaihteluita, ei ainakaan "huipulla".

Näin ollen dysplasian torjunnassa kiinnitetään entistä enemmän huomiota ympäristöolosuhteisiin, erityisesti narttujen ja pentujen ruokintaan ja liikuntaan. Tavoitteena on esim. mahdollisimman hyvä "reaaliaikainen" luuston luutumisaste pennun luovutus-eli 8 viikon iässä. Tällä reaaliaikaisella luutumisella tarkoitan sitä, että pikkupennun luusto on jokaisena ikäviikkona esim. 1-,5-,10-, 15-viikkoisena aina luutunut "normaalisesti" eli mitään vajausta ei ole. Jos pikkupentuvaiheessa luutuminen jää vajaaksi, ei sitä voida myöhemmin kuroa kiinni, päin vastoin esim. 10-14 viikon iässä toteutettu kalkin, vitamiinien ja ruoka-aineiden ylensyöttö aiheuttaa luun kasvuhäiriön (osteodystrofian), minkä seurauksena nivelien kehitys vielä pahemmin häiriintyy ja geneettiset virheet pääsevät valloilleen. Riittävä liikunta ja myös ruokinta takaavat hyvän lihaksiston ja sen myötä terveyttä edistävän raaja-asennon ja hyvän liikuntatavan.

Kun suomalaisille geenitutkijoille jaettiin 1994 kymmeniä miljoonia, ilmaisi professori Leena Palotie, joka meille kennelliittolaisille on tuttu koirien geenitutkimuksiin alkuunpanija, asian näin: "Geenit lataavat aseensa, mutta ympäristö laukaisee sen".

Nykytutkimuksessa ovat myös luun ns. kasvutekijät, erityisesti luun morfogeneettinen proteiini (BMP) noussut merkittävän tutkimuksen kohteeksi. Voi olla, että sen vaikutus on myös geneettisesti säädeltyä, toisaalta monet tekijät vaikuttavat siihen, että ravinnolla olisi BMP:in, joka sisältää 42 aminohappoa, vaikutusta. Jos asia olisi näin, saataisiin tutkimuksen osviittojen perusteella täydenettyä koiran joidenkin puuttuvien, mutta välttämättömien ravintoaineiden puutetta ja tartuttua kasvuhäiriön syihin ja seurauksiin. Joka tapauksessa BMP:ia käytetään "ihmisillä" mm. huonosti luutuissa murtumissa tänä päivänä hyvin aktiivisesti.

VETOOMUS KOIRANOMISTAJILLE: LUUN LUOVUTTAJIA TARVITAAN

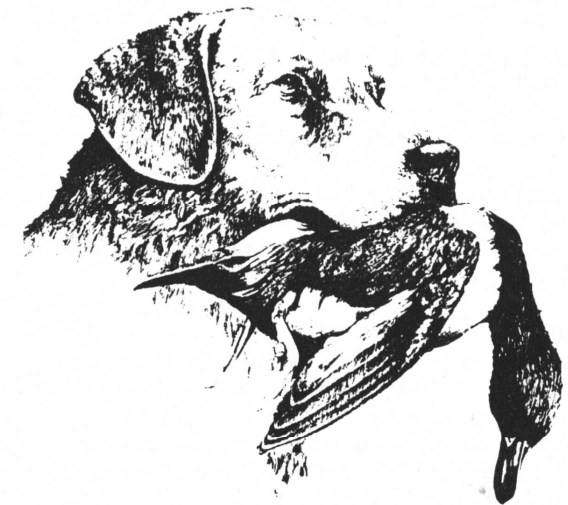
Tampereen yliopiston kanssa olemme onnistuneet ilmeisesti ensimmäisenä maailmassa valmistamaan koiran toimivaa BMP:ia, jolla toivomme olevan huomattavaa merkitystä mm. dysplasian torjunnassa ja hoidossa. Tätä koiran BMP:ia saadaan vain koiran raajojen pitkistä putkiluista, lähinnä reisi- ja olkaluusta ja sääriluusta.

Monet koiranomistajat ovat antaneet isokokoisia lopetettuja koiriaan luun luovuttajiksi. Tästä luusta on saatukin valmistettua koiran BMP:a, jolla päästään ensinmmäisiin hoitoihin. Jotta dysplasian torjuntaan päästäisiin, tarvitaan uusi erä isojen koirien (minimi koko noutaja) putkiluuta. Jos aiot lopettaa koiran tai tiedät jonkun jolle tämä asia olisi tärkeä, ota yhteys minuun tai EKK:ssa klinikkamestari Laila Bergiin (90-393 1603) asian hoitamiseksi. Asia on sen vuoksi komplisoitu, että luu on saatava n. 4 tunnin kuluessa pakkaseen, näin ollen eräs hyvä lopetuspaikka on EKK; mutta olen myös hakenut ja haen eri klinikoilta (pääkaupunkiseudulta) juuri lopetettuja koiria EKK:lle. Myös Tampereen läheisyys sopii. Luun otossa noudatetaan hienotunteisuutta. Luun oton jälkeen menetellään omistajan toivomalla tavalla.

Toivon, että rotunne/koiranne voisivat olla mukana rakentamassa aivan uutta tieteellisesti merkittävää hoitomenetelmää koiran luu/nivelkasvuhäiriöiden hoitoon.

Kiitän aikasempia ja tulevia auttajia, kennelterveisin.

Saki Paatsama
Ellipsikuja 9 E 35
02210 Espoo, 90- 889898
(parhaiten aamuisin ja iltaisin)

LUOKSEKUTSUMINEN

ONKO KOIRANI KUURO ?

Parikin ihmistä on kyselty koiran selektiivisestä kuuloaistista. Tämä ilmenee siten että koira kuulee esimerkiksi jääkaapin oven käyvän, muttei kutsuhuutoa. Hauva voi myös sulkea korvansa ottaessaan nenän käyttöön. Loppu tulos on sama, omistaja tuntee huutavansa käskyjä seinälle.

Luokse tulo on yksi tärkeimpiä koiralle opetettavia asioita. Opettely suoritetaan kärsivällisesti ja sitkeästi. Hosumalla tai hermostumalla voi tuhota monen viikon opetuksen hetkessä. Koiran takapuolta ei kannata komentaa. Kiinnitä aina koira huomio itseesi ennen kuin annat sille käskyn. Luoksetulon opettelu täytyy aloittaa sellaisissa tilanteissa, missä koiralla on hyvät mahdollisuudet totella.

Harjoittelu aloitetaan heti ensimmäisenä päivänä koiranpennun saavuttua uuteen kotiin. Voimme käyttää alle 12-viikkoisen pennun luonnollista kehitystä apuna. Pieni pentu kävelee vielä omistajan perässä ja sitä on syytä kehua tästä alkusoittona sekä seuraamiselle että luoksetulolle. Aktivoinnin keinoin voi opettaa esimerkiksi seuraamisen. Pentu palkitaan aina, kun se sattuu kävelemään oikeassa kohdassa ohjaajan vasemmalla puolella ja myöhemmin suoritukseen yhdistetään sana ”seuraa”. Pentu oppii, että tässä on mitä mukavin paikka ja haluaa pysyä siinä vanhempanakin. Samalla tavalla koira saadaan tulemaan vapaaehtoisesti ja halukkaasti ohjaajan luokse. Ensimmäiset kerrat koiraa kutsutaan vain silloin, kun se muutenkin on jo tulossa. Tämä yhdessä kehumisen kanssa vahvistaa koiran halua totella kutsua.

Opetteluvaiheessa koira ei saa otta kiinni. Se vain käväisee luonasi saamassa kehuja ja jatkaa leikkejä. Kiitä myös silloin, kun se tulee spontaanisesti (=itseksensä) luoksesi. Makupalan antaminen on tehokas keino saada koira tulemaan, mutta koira ei saa nähdä etukäteen milloin sitä odottaa palkinto. Muuten se oppii tulemaan silloin, kun heilutat pihviä kädessäsi. Namit siis taskuun ja joskus annetaan, joskus ei.

LAIN LUKEMINEN

Koira ei tule mielellään luoksesi, jos äänesi on kireä tai vihainen. Matalan koiran voi erityisesti karkottaa luotaan kumartumalla aina sen päälle, niin että se säikähtää ylleen kaartuvaa jättiäistä. Koira vaistoa lisäksi aggression elcistä helpommin kuin luuletkaan. Vihaisen johtajan luokse ei koiran vaiston mukaan kannata palata. Käytä siis kutsuessasi hilpeää ja mielummin korkeaa kuin matalaa ääntä.

Jos lähestyt ”kuuroa” koira, mutta matkalla kutsut sitä ja se kääntyy ja tulee, et voi rangaista sitä. Sehän tuli sinua kohti, vaikka askeleenkin verran. Kun koira ei suostu tulemaan luoksesi, kävele - älä juokse - ottamaan se kiinni. Voit moittia sitä lakia lukemalla. Ota kiinni kaulan sivun karvoista molemmin puolin ja katso koiraan silmiin ja kerro rauhallisesti ja ystävällisesti, että ”karkailu ja kaikennäköinen tottelemattomuus tekee minut surulliseksi ja sellaistaahan kumpikaan meistä ei halua”. On tärkeää saada koira katsomaan sinua silmiin. Kun se osoittaa alistumisen merkkejä, eli istahtaa, nuolaisee tai lurpatta korviaan, sanoma on mennyt perille. Useimmille koirille tämä riittää rangaistukseksi, etenkin jos käytät sitä pennusta lähtien. Sanomalehdet on tarkoitettu kalankääreiksi, koira ei läpsyttelystä opi mitään.

ULKONA HARJOITTELU

Esimerkiksi koirapuistossa ei koira tietenkään alussa kutsuta kotiin lähdetessä. Koira otetaan puolihuolimattomasti kiinni, muuten se oppii luulemaan luoksetuloa ikäväksi. Jos erehdyt kutsumaan puoliksi oppinutta koira pahassa paikassa ja se tulee parikin askelta sinua kohti, kehu sitä koko matkan ettet menettäisi peliä. Pantaanmenon harjoittelu aloitetaan kotona ennen ulkoilua, jolloin koiran palkintona on ulospääsy tai nami. Remmin pujotus käy myös aivojumpasta - etenkin, jos panta on sellainen, että koiran voi opettaa kävelemään siihen sisään. Ulkona voi sitten käyttää samaa käskyä, kun koira pitää sitä hauskana tempuna.

JOHDONMUKAISUUS JA KÄRSIVÄLLISYYS

Koira kannattaa opettaa yhdellä käskyllä tulemaan sivulle ja toisella vain tulemaan lähemmäksi. Silloin käskyt ovat johdonmukaisia ja koira tietää, että ”sivulle” tarkoittaa aina perille asti saapumista ja ”tännepäin” vain lähemmäksi tulemista.

Ihmisen on hyvin vaikea kilpailla koiran lajitoerien, kepin tai yleisen nuuhkimisen kanssa. Tee siis itsesi mielenkiintoiseksi. Aiemmin mainitut namit tepsivät ahneisiin koiriin. Kokeile myös selän kääntämistä. Äänekäs hyvästely ja rivakka poisloitto sulattaa vahan monen koiran korvista. Juokse pois päin koirasta. Anna sitten koiran saavuttaa sinut. Siitähän luoksetulossa on kysymys. Maahan makuulle heittäytyminen, kuiskaaminen tai piiloon meneminen saavat nekin koiran höristelemään korviaan. Laumassa liikkumisen idea on se, että lauman alemmat jäsenet pitävät silmällä johtajaa eikä toisinpäin.

RILLA NUMMISALO
Lainattu ”katalooni” 3/94

NÄYTTELYTULOKSIA

SUONENJOKI 26.3.95 Tuomari Markku Santamäki
ROP, SA, SERTI Redbay's Aurora (Double Coats Old Blaster-av Komsalö Mamsell Hanna) kasv. Hannu Kuusela om. Kaarina Suvanto
HELSINKI MESSUKESKUS 1.4.95 Tuomari Manuel Loureiro Borges, Portugali
ROP, CACIB, V-95 V-93-94 Blustry Wood's Ro-Lyn Stone "Yankee" (AM CH Chestnut Hill's Stone E's Tug-AM CH Ro-Lyn's Blustry Jala Jessa)
kasv. R. Zerbst & J. Wood USA, om. Sanna-Kaisa Karjalainen
LAPPENRANTA 15.04.95 Tuomari Dolores H. Maltz, USA
ROP, SA V-93-94-95 Blustry Wood's Ro-Lyn Stone "Yankee" (AM CH Chestnut Hill's Stone E's Tug-AM CH Ro-Lyn's Blustry Jala Jessa)

SYDÄMELLISET SYNTYMÄPÄIVÄONNITTELUT MAALISKUUSSA 14 VUOTTA
TÄYTTÄNEILLE IKINUORILLE CHESSIE - NEIDOILLE
SANDILLE eli DRY DUCK DIVER av KOMSALÖ (ENGELBREKT av KOMSALÖ-VÄTTLESTUGANS VENUS) KASV. GUN HOLMSTRÖM
OM. MATTI SUOMINEN PERHEINEEN
JA
TESSULLE eli DUCKING DINGEY av KOMSALÖ (ENGELBREKT av KOMSALÖ-VÄTTELESTUGANS VENUS) KASV. GUN HOLMSTRÖM
OM. IRMA KOSKELA PERHEINEEN

LEPPOISIA ELÄKEPÄIVIÄ!

Toivottaa Chessie-lehden toimitus

Toivotukseen yhtyvät varmasti kaikki Cessie-kerhon jäsenet

Kaksoisvalio Cub's Kobi King on älykäs koira jolla on hyvin nopea käsitys kyky ja joka on erittäin persoonallinen. Se on oppinut osoittamaan toiveensa ja mielipiteensä ihmisille lukuisin eri keinoin.

Kobin kasvattaja / omistaja, Alaskassa asuva Helen Hartley huomasi Kobilla olevan erinomaiset metsästystaipumukset jo koiran ollessa pieni pentu. Niinpä Kobi lähetettiin koulutettavaksi metsästyskokeita varten Wayne Crook'in luo. Wayne on kouluttaja joka ymmärtää, rakastaa ja arvostaa rodun erikoispiirteitä, yksilöllisyyttä ja ylpeää luonnetta.

Crook'in kennel sijaitsee Tyynen valtameren rannalla Kaliforniassa ja Kobi asui siellä kahdeksan vuotta.

Suljettuna kenneliin (jota Kobi ei muuten koskaan puolustanut!) Kobi ei juurikaan kiinnittänyt huomiota siellä työskenteleviin poikiin tai miespuolisiin vierailijoihin mutta koska hänen kasvattajansa oli nainen hän tervehti naispuolisia vieraita nuuskimalla heitä ja heilauttamalla hännänpäätänsä hieman. Kun Kobin omistaja tuli käymään, sitä ei tapahtunut kovinkaan usein pitkän ajomatkan takia, Kobi tervehti häntä iloisesti mutta ei ylitsevuotavasti. Vaikka koira kunnioitti Waynea ja hänen poikaansa Chuckia tarpeeksi tehdäkseen heille työtä se ei koskaan halunnut että sitä hyväiltäisiin edes kovan päivätyön jälkeen. Sellaiseen lähentely-yritykseen se vastasi yksinkertaisesti vetämällä päänsä pois käden ulottuvilta. Suullista kehumista se arvosti ja vastasi siihen muutamalla hännäheilautuksella.

Ainoa asia jota Kobi puolusti oli oikeus yksityisyyteen kun sille oli tuotu narttu astutettavaksi. Kobi kaatoi Wayneen maahan kolmasti Wayneen yritettyä avustaa sitä jonkun erityisen hankalan nartun kanssa. Se ei koskaan purrut Waynea, seisoi vain hänen päällään pitäen miestä kädessä tai jalasta kevyellä mutta samalla varsin lujalla otteella muristen pelottavasti. Wayne ei auttanut kuin yrittää rentoutua ja tyytyä kohtaloonsa kunnes jonkun paikalle saapuneen onnistui vakuuttaa Kobille että se saisi hoitaa narttunsa rauhassa kenenkään puuttumatta enää asiaan.

Tämä chesapeakealahdennoutaja oppi myös miten vaatia vapautta ”vankeudesta”. Kobin työskentely muuttui, se saattoi olla täysin kuuro pillivihellyksille, se kieltäytyi menemästä autossa olevaan häkkiinsä tai ei suostunut tulemaan ulos sieltä, näiden lisäksi se kehitti kunnioitettavan määrän muita harmillisia tapoja. Chuck huomasi kuitenkin että mikäli Kobin ennen harjoituksia annettiin käydä pitkällä uimaretkellä meressä ja sen jälkeen leikkiä hetki itseksensä rannalla olevilla kivillä se kipitti kiltisti takaisin autolle, hyppäsi sisälle ja oli jälleen valmis tekemään töitä. Retkiä jatkettiin koiran tahdosta, ainoastaan saatuaan nauttia hetken vapaudesta Kobi suostui innostumaan koulutuksesta ja käyttämään huomattavat lahjansa kouluttajansa suureksi iloksi. Kobin esitykset kokeissa paranivat niin paljon että siitä pian tuli käyttövalio.

Kobi myytiin Charlie Sambrailo'lle joka kohteli sitä hyvin ystävällisesti mutta se koskaan kiintynyt Charlie'en niin paljon että se olisi suostunut tekemään parhaansa hänen eteensä metsästyskokeissa. Näin ollen Wayne ja Chuck Crook jatkoivat sen kilpailuttamista ja Kobi menestyikin erinomaisesti. Ehkäpä Kobin huono kontakti Charlie'en johtui siitä että se vaistosi Charlien syvän kiintymyksen labradoriaan Drummeria kohtaan. Kobi tiesi että se aina tulisi olemaan vasta toisella sijalla omistajansa sydämessä. Charlie antoi Kobille lempinimen ”Grumps” (=muriseva, huonotuulinen) joka hänen mielestään hyvin kuvasi koiran asennetta sitä ympäröivään maailmaan ja ihmisiin.

Charlie vei ”Grumps”in metsästämään sen ollessa noin yhdeksän vuoden ikäinen. Heillä oli oikein ihanaa yhdessä mutta Kobi alkoi vähitellen unohtaa miten pysyä paikalla ja rupesikin hyppimään haulikon edessä heti kun ampuja nosti sen tähdätäkseen. Päästäkseen eroon koiran kehittämästä vaarallisesta tavasta Charlie laittoi sille sähköpinnan kaulaan. Se toimi yllättävän hyvin ja Charlie päätti kokeilla sitä myös metsästyskokeissa saadakseen Kobin tottelemaan paremmin. Vasta kun Kobi useamman kerran oli kieltäytynyt tottelemasta vihellystä tai käskyä sille annettiin sähköisku. Kobi meni välittömästi maahan, ääntä päästämättä se makasi siinä suostumatta liikkumaan mikä on aika epätavallista käyttäytymistä sähköiskun saanneelta koiralta. Kobi katsoi Charlie'ta silmiin ikäänkuin sanoakseen: ”Jos haluat tappa minut niin tee se nyt ! Olen mielummin kuollut kuin hyväksyn että minua nöyrytetään tällä tavalla.” Näin sähköpinnan käytöstä luovuttiin, sitä käytettiin vain sorsanmetsästyksen aikana.

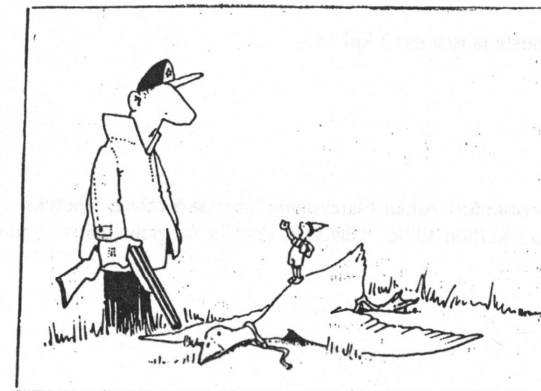
Charlie ja Kobi jatkoivat yhdessä metsästämistä Charlie'n omistaman sorsanmetsästyserhon mailla. Kobi lähti aina suorinta tietä noutamaan ammutut linnut mutta jonkin ajan kuluttua palautukset omistajalle alkoivat sujua kiemurrellen sinne sun tänne. Kobi pysyi kyllä vedessä eikä yrittänyt juosta rantoja pitkin kuten koirat usein tekevät. Se tuli ensin suoraan kohti omitajaansa ja saattoi sitten kääntyä esimerkiksi vasemmalle jatkaen siihen suuntaan jonkin matkaa kääntyäkseen jälleen takaisin kohti Charlieta tai jopa suoraan pois päin hänestä. Lopulta se kuitenkin aina toi linnut suoraan Charlie'n käteen.

Nyt oli niin että metsästyserhon mailla kulki sorapolkuja ristiin rastiin mutta sorsastusaikaan suurin osa maasta oli veden peitossa ja polut vedenpinnan alla näkymättömissä. Kobi oli huomannut miten paljon helpompaa oli juosta näitä vedenalaisia sorapolkuja pitkin kuin tarpoa upottavassa mudassa. Ihmisten kesti paljon pitempään ymmärtää se minkä koira oli huomannut hetkessä.

Kobin jäädessä eläkkeelle metsästyskokeista yhdentoista vuoden ikäisenä päätettiin yrittää saada sille myös muotovalion arvo, se oli terverakenteinen ja ulkomuodoltaan erinomainen. Charlie vei Kobin erääseen näyttelykenneliin jossa sille annettaisiin näyttelykoulutusta ja muutenkin ”kunnostettaisiin” näyttelyitä silmällä pitäen. Kobi alkoi osoittaa kiintymystä kenneltyttöä, Ellen Loftsgaard'ia, kohtaan. Hän puolestaan jumaloi vanhaa ”sotaratsua”, hän kylvetti ja harjasi Kobin, heitteli sille palloja läheisessä puistossa ja palkitsi jokaisen kiintymyksenosoituksen maksamakupalalla. He harjoittelivat kehässä esiintymistä ja Kobi sai runsaasti kehuja tehdessään jotakin oikein eikä sitä koskaan rangaistu mikäli se teki jotain väärin. Kobi suorastaan kukoisti. Paljaat läikät Kobin raajoissa jotka olivat seurausta vuosien nukkumista kennelin paljaalla sementtilattialla alkoivat pikkuhiljaa paraantua ja peittyä kun koiran harva turkki päivittäisen hoidon ja hyvän ruuan ansiosta alkoi paksuuntua. Vanha ”Grumps” alkoi saada sitä, sekä fyysistä että psyykkistä, ”potkua” jota se tarvitsi menestyäkseen näyttelyissä. Koiran vuosien saatossa metsästyskokeissa ja -retkillä kehittämä erinomainen lihaskunto painoi vaakakupissa paljon enemmän kuin sen kuluneet hampaat (jotka se oli tuhonnut leikkimällä kivillä merenrannalla!). Kobi hävisi toiselle koiralle vain kaksi kertaa näyttelyuransa aikana ja siitä tuli muotovalio yhdentoista vuoden ikäisenä. Bede Maxwell, joka on yksi kunnioitetuimpia ulkomuototuomareitamme, valitsi sen kerran rotunsa parhaaksi ja kuultuaan myöhemmin että siitä oli tullut muotovalio hän muisti Kobin ja lähetti sille onnittelukirjeen joka oli osoitettu Kaksoisvalio Cub's Kobi King'ille.

Kobi ei enää asu kennelissä. Hän on muuttanut takaisin Alaskaan ja elää ensimmäisen omistajansa, rakastamansa Helen Hartley'n luona.

KIRJOITANUT: NANCY LOWENTHAL
KÄNNÖS: AS
JATKUU SEURAAVASSA NUMEROSSA

VIHJE KUUMAN (?) KESÄN VARALLE.

Chessietreffit on perinteisesti pidetty heinä- elokuun vaihteessa ja usein on käynnyt niin että kyseinen viikonloppu on ollut kesän aurinkoisin ja kuumin. Tästä johtuen koirat ovat jo treffeille tullessaan, useat monen tunnin automatka takanaan, aivan läkähtymispisteessä. Vain harvalla on mahdollisuus matkustaa niinkin ylellisessä kulkuneuvossa kuin ilmastoidussa autossa.

Viime kesän treffi-ilma oli tavallista ”karmeampi” matkustamisen kannalta. On vaikea sanoa ketkä kärsivät matkustamisesta enemmän :kieli pitkällä huohottavat koirat vai kasvoiltaan keitettyä rapua muistuttavat omistajat. Sillä sekunilla kun auto pysähtyi koulun pihaan kaikki matkustajat kaatuivat yhtenä ryppäänä ulos ja lähtivät viimeisillä voimillaan raahautumaan järven rantaan vilvoittelakseen hetken vedessä. Sama näytelmä toistui kerta kerran jälkeen yhtä hirveänä kunnes Matti Heino ja Eeva Aurelius saapuivat perheineen Mikkelistä. Ihmiset olivat kyllä yhtä kuumissaan kuin muutkin perille tulleet mutta chessierouva Saara oli mitä virkeämmän näköinen ja hyppäsi vaivattomasti iloisena autosta, valmiina aloittamaan treffitouhut. Kaikki olivat aivan ihmeissään, miten moinen käytös oli mahdollista kuuman ajomatkan jälkeen?

Eeva kertoi pohtineensa pitkään miten tehdä ajomatkasta miellyttävämpi sekä Saarelle että itsellen. Saara matkustaa nimittäin Eevan jaloissa auton etujalkatilassa ja kuumuuden lisäksi koiran jatkuva kuuma huohotus tekisi matkasta sietämättömän. Pelastuksen tilanteeseen toivat Eevan lukuisat ”Kylmä-Kallet” eli ne jotakin nestettä sisältävät muovipullot joita käytetään kylmälaukuissa pitämään elintarvikkeet kylmänä. Juuri ennen lähtöä pakastin tyhjennettiin ”Kylmä-Kalleista” osa laitettiin kylmälaukkuihin ja loput auton etujalkatilaan. Niiden päälle laitettiin Saaran filtti ja Eeva tarkisti vielä että se tuntui sopivan viileältä eikä liian kylmältä. Tällä lailla Saaran treffimatkasta muodostui mitä miellyttävintä ja Eevan jalkapohjatkin pysyivät vilposina! Perillä Aitoossa ”Kylmä-Kallet” laitettiin taas pakastimeen ja sunnuntaina kotimatka sujui yhtä ”viileissä” merkeissä kuin tulomatkin.

Kiitos Eeva toimivasta ja edullisesta ideasta!

KERHOPAITOJA MYYTÄVÄNÄ

Kerholla on nyt myytävänä sekä college- että T-paitoja. Paidat ovat hyvälaatuisia, väriltään harmaita ja niissä on hyvä kuva koiran päästä sekä teksti CHESAPEAKEKERHO. Paitoja löytyy XS,S,M,L ja XL kokoisia, lasten kokoja löytyy myös. Kevään aikana pystymme myymään näitä paitoja niinkin uskottomaan hintaan kuin: COLLEGEPAITA a'100:- ja T-PAITA a'80:- + postikulut joten nyt kannattaa pitää kiirettä ja ottaa yhteyttä joko puhelimitse tai kortilla Hannu Kuuselaan tai Anita Soinjokeen.

Pyrimme tulevaisuudessa pitämään paitoja myytävänä jatkuvasti ja ne ovat nähtävänä Cessietreffeillä mutta yllämainittu edullinen hinta koskee varmuudella vain TOUKOKUUN aikana tehtyjä tilauksia. TOIMI SIIS HETI! P.S koe kappaleiden omistajat ovat hyvin tyytyväisiä ostokseensa.

MYYTÄVÄT TARVIKKEET

Kerhon T-paita 80:-

Kerhon collegepaita 100:-

Autotarrat (Chessiesiluetti, musta ja ruskea) 2 kpl 15:-

Kirjepaperia (10 kpl.) 20:-

Kirjekortit kuorineen 20:-

Field Trial hihnat 30:-

mukit 35:-

Tulitikkuaski 5:-

Kaikkiin tilauksiin lisätään postikulut! Älkää tilatessanne lähettäkö rahaa, lähetyksen yhteydessä on laskunne jonka voitte maksaa kerhon tilille. Tilaukset kortilla tai puhelimitse Anita Soinjoelle tai Hannu Kuuselalle.